

Vlagyimir Majakovszkij

100%

Részvények...

kötvények...

dollárok...

centek...

Kocsma sűrűjéből orrom sem dugva ki,
így írtam le,

előttem így jelent meg

a százszázalékos amerikai.

Fiút szült egyszer egy asszony.

A pelenkából

kicsomagolják,

a szülész kimutatja:

szabályos John.

All right.

Kilenc fontot nyom,

szeme –

ötkepekés.

Az atya boldogan vicsorog rád,

pápaszemét
törli,
hunyorogva les:
All right!
A pedagógiáról
nincs itt sok beszéd.
Ha négykézláb mászkál,
bemoeskolja kacsóját,
Orrát töri be –
all right!
a fejét –
all right!
Így szól az atya:
„Lóg ez a John.
Egy centet sem keresett,
csak lófrált!”
A kicsi
John
elindul, bizony.
All right!
Texas,
Kalifornia,
Massachusetts.
Bejárja
szélét-hosszát.
Ha chetsz –
all right!
Ha nem chetsz –
all right!
Fölserdül,
köpködve lépked.

Szívja pipáját
meg az orrát.
John,
fogadsz,
hogy a holdat eléred?
All right!
Szerelmes lesz,
rebeგი: édes.
A mennybe röpti
konok vágy.
Elhagyja a lány,
máshoz megy férjhez.
All right!
John örököl.
Minden pénzt
kiad.
Elszór
egy millió dollárt.
Számol,
mosolyog –
szerez másikat.
All right.
Dolgozik.
Főnöke
sunyi fickó.
Lop és rabol.
John mindent jól lát.
Nyírott bajszát pödri.
Így is jó.
All right.
Főnöke kivágja.
Na és?

John örül.
Most lerója adóját.
A colt a főnöknél.
                    Johnnál a kés.
All right!
John
            golyótól találva lerogy.
„Meghalt” – susogják.
John hallja.
            John mosolyog.
All right.
A sírja
            tátong.
                    Fekete kocka.
Mint jég a tetőt,
                    föld veri koporsóját.
A sírásó örül.
                    Ma nincs több
                                    dolga.
All right!
Ilyen Johnt
                    New Yorkban egyet se láttam.
Mr. John,
            a neje
                    és a macska
hájasan
            szunnyad,
                    ki-ki az odujában,
és felül,
            ha saját csuklása
                    fölriasztja.
Eljutottam a végső zürzavarig,

de a sors
                    fölöttem
                                    nem király,
költő
                    vagyok
                                    és amerikaibb
valamennyi valódi
                                    amerikainál.

EÖRSI ISTVÁN